

— Изпразднете кошницата! — рече той. Въ това време единъ отъ най-добритѣ ученици въ прогимназията, Коста, погледна въ кошницата и, като видѣ, какво има въ нея, дръпна я отъ ржката на купувачката. Гжбитѣ се разпиляха по земята.

— Върни паритѣ! — извика Коста на малкия Петю, — Гжбитѣ сж отровни!

Но докато да измъкне паритѣ отъ свитото юмруче на детето, влакѣтъ потегли. Коста се затича следъ влака, но не успѣ да върне паритѣ.

Малкиятъ плачеше край разпиляната кошничка съ гжби.

— Вземи си паритѣ, но остави гжбитѣ! — каза му Коста и си отиде. Децата се разотидоха бързо, като отнасяха радостно паритѣ въ къщи. На пѣсчния насипъ на гарата остана само Петю. Той се огледа и, като видѣ, че нѣма го вече Коста, събра си гжбитѣ и ги отнесе въ къщи.

Майка му, бедна вдовица, бѣше още на работа. И Петю намисли да я зарадва, когато се върне. Той сложи въ котле гжбитѣ, за да свари чорба за вечеря. Когато майка му се завърна, тя остана много доволна, че Петю бѣ приготвилъ топла вечеря. Тя го похвали и, двамата седнаха да ядатъ.

Не се мина и часъ, откакъ изядоха чорбата, Петю усѣти болки въ стомаха си и се запревива. Майката сжщо я заболѣ стомахъ.

— Отровни сж били гжбитѣ! — каза тя. Петю виновенъ мълчеше и се разкайваше, че не повѣрва на Коста. Бѣше станалъ бледно-жълтъ и треперѣше като трескавъ.

Майката бързо се опомни. Хвана детето за главата и, като я наведе, бръкна съ прѣсти въ гърлото му. Петю се задави, закашля се и повърна храната, която бѣ поелъ.

— Иди вземи отъ млѣкото, гдето сѣмъ приготвила да бия масло! — рече майка му, — и пий веднага!

Детето отърча въ зимника. Майка му сжщо тѣй сръчно изнраздни и своя стомахъ. После пи отъ млѣкото, което Петю бѣ донесълъ.

Бледи, изнемошѣли, тѣ си легнаха, но дълго не можаха да се успокоятъ и да повѣрватъ, че бѣха се спасили отъ страшната отрова на гжбитѣ.

Горана Горнева

КОЙТО ЛАМТИ ЗА МНОГО, ОСТАВА БЕЗЪ НИЦО

Приказка

Имало двама братя. Погаждали се, заедно живѣли, заедно работили. Близо до тѣхъ живѣли единъ старецъ и една баба. Една есенъ старецѣтъ умрѣлъ. Бабата останала сама. Нѣмала си нийде никого. Отишла при двамата братя.

— Вземете ме, синко, да живѣя при васъ, — рекла тя — пкъкъ азъ въ замѣна на това, ще ви оставя къщата и нивигѣ, които ми